

priliko gledišče itd. iz deželnega zaklada vsako leto razmerna vsota za slovenska društva, zlasti za dramatiško.

Prvi tabor se napravi v Ljutomeru dne 9. velikega srpna, drugi nekoliko pozneje v Savinski dolini.

Presrčno priporočamo slovenskim bratom na Kranjskem, Koroškem, Primorji in na Prekmurskem, naj napravljajo obilno narodnih taborov v najkrajši dōbi, in povsod naj se skončajo navedene četiri točke. Toisto iskreno na srce polagamo poslancem v vseh deželnih zborih sočih v področji Slovenskega. Roka božanska blagoslovi naj naše pravično početje!

Znanstvene stvari.

Sporočilo

o XI. odborovi seji slovenske Matice

v Ljubljani 9. julija.

Ko se je sešlo pravilno število odbornikov, so se pod predsedstvom prof. dr. Vončine začele razprave. Prof. A. Lésar, Matičin tajnik, poroča 1) o udih; 2) o naročilih odseka za izdavanje knjig, 3) o rokopisih, 4) o denarstvenih zadevah in 5) o knjigah, ki se tiskajo za 1868. leto. Iz zanimivega tega sporočila povzamemo sledeče:

„Od 16. aprila l. l. do današnjega dne si je Matica pridobila 109 družnikov, in en letnik je pristopil med ustanovnike; med novimi so 3 ustanovniki; glavni knjigi je zadnja številka 1473. — Ker je mnogo družnikov na dolgu s svojimi doneski, zato smo zadnje dni preteklega meseca odpravili 90 opominjevalnih pisem, daljna se razpošljejo v kratkem. Če tudi ne vsa, vendar so mnoga bila dobrega vspeha.

Odbor je bil v zadnji seji odseku za izdavanje knjig naročil to-le: 1. „Naj se odsek prepriča o gosp. Kastelčevih pravicah do Vodnikovega rokopisa.“ Odsek je sklenil čakati, da se gosp. Kastelec oglasi s svojimi dokazi, tega pa do danes še ni storil. — 2. „Naj odsek razvidi poročalno sodbo o rokopisu „Olikani Slovenec“ ter pisatelju nagrado in knjigi določi število natisov.“ — Ker so vsi trije presojevalci potrdili rokopis, zato ga je odsek sprejel s tem, da pisatelj popravi, kar so mu nakazali presojevalci, pisatelj določil za izvirne knjige odločenih 20 gold. za pôio in sklenil, da se „Ol. Slov.“ tiska v 2000 iztisih v navadni obliki Matičinih knjig. — 3. „Naj odsek g. Cigaleta naprosi, da posloveni imena za slov. atlant in potem konečno in veljavno sklene pogodbo z „Hildburghausen-skim bibliogr. ustavom.“ Odsek je naprosil gosp. Cigaleta, kateri je tudi prevzel to delo, a zaradi potrebnih mnogih priprav in zaradi obilih svojih poslov še ni mogel dovršiti prestave. Zato se tudi pogodba še ni mōgla skleniti z bibliogr. ustavom. Ignacij Videky, geograf. bakrorezec na Dunaji, se nam je ponudil, da bi Matici rezal zemljovide za slov. atlant. Odsek izreka misel, da se Matica sedaj ne more ozirati na to ponudbo, ker nam g. Videky nikakor ne more niže cene postaviti, nego nam jo je postavil Hildburghausen-ski ustav. — 4. „Naj odsek pretrese gosp. Erjavčev nasvet: da se občnemu zboru predlaga, da bi Matica izdala znanstveno terminologijo nemško-slovensko.“ Odsek misli, da ni mogoče se spuščati v ta predlog, dokler g. nasvetovalec ne pokaže določne poti, po kateri naj bi se sestavila ta terminologija. — Odbor sklene ta-le predlog v tej zadevi staviti občnemu zboru: „Naj občni zbor o Erjavčevem nasvetu sklene, da se Matica tega nasveta ne more poprijeti, dokler g. nasvetovalec ne pokaže določne poti, po kateri naj bi

se sestavila ta terminologija?“ — 5. Zarad g. dr. Vojskove ponudbe Kubelkovega rokopisa o stavbah in zidarjenji pisalo se je po odsekovem sklepu 7. maja dr. Vojski, naj bi ga poslal, kolikor je izgotovljenega, a niti odgovora niti rokopisa doslé še nismo prejeli.

Došel je odboru obljubljeni rokopis „Slovenski zidar“, ki ga je spisal Fr. Vodopivec, učitelj na reški realki. — Odsek za izdavanje knjig ga je na presodbo izročil g. Fr. Tomšiču, začasnemu učitelju ljubljanske više realke. — Hafnerjev rokopis „Slov. stenografija“ je bil na presodbo dan g. Stempiharju; ta pa je kmalu potem zbolel in še zdaj bolan leži; zato ni mogel lotiti se svojega posla. Kaj naj se zdaj stori s tem rokopisom? (Odbor sklene, naj se g. Kaprec naprosi, da pregleda rokopis in potem tudi naprosi stenografično društvo v Pragi.) — Ko se je izvedelo po slovenskih časnikih, da je med Stanko Vrazovo literarno zapuščino mnogo spisov v slovenskem jeziku, ki so last Matice ilirske, ktera jih ne namerava izdati, obrnil se je tajnik Lésar najprej do g. Ferd. Kočevarja, ki je v časnikih sporočal o teh spisih, in potem 15. junija do ilirske Matice same s vprašanjem: ali ona ne bi hotela posestrimi svoji v last izročiti Vrazovih spisov ali saj pustiti, da jih natisne. Uradnega odgovora še nismo prejeli; a iz zasobnega pisma, danes došlega iz Zagreba, izvedamo, da je Matica ilirska naši odstopila Vrazovo zapuščino. — Popraševanje po tej zapuščini je g. Kočevarju dalo povod, da se ponuja za uredbo te zapuščine in pri tej priliki še nasvetuje: naj bi Matica jela nabirati in zaporedoma izdajati narodno blago. (Prebere se Kočevarjev list in odbor sklene, ta nasvet in Stanko Vrazovo zapuščino, ko dojde, izročiti posebnemu odseku, v kateri se volijo odborniki Svetec, Šolar in Praprotnik.)

O Debeljakovi zapuščini poroča tajnik tako: Po mnogih jako zapletenih zaprekah, ktere so bile sklenjene s pozvedovanjem o vrednosti laških obligacij, smo prišli do tega, da smo preračunili vrednost vse zapuščine o dnevu Debeljakove smrti (18. oktobra 1867. l.). Ta znaša:

a) v premakljivih rečéh, ki so še v Trstu, kjer se bodo tudi prodale, če se že niso	318 gold. 93 kr.
b) v gotovini v srebru in zlatu	1.877 „ 02 „
c) v sreberni in dragocenostih	70 „ — „
d) v hranilničnih bukvicah . . .	1.825 „ 71 „
e) v laških obligacijah . . .	30.612 „ 96 „

Skupaj . . . 34.704 gold. 62 kr.

Tako se je inventar vložil pri sodnji, da se odmeri 10% percentni davek, ki bode, ako se potrdi ta izpoved, znesel 3470 gold. 46 kr., za ustanovo, ki jo je naredil blagi dobrotnik, sva pooblaščenca glavnih dedov c. kr. deželni vladi ponudila 6000 gold. (ta ponudba pa še ni rešena). Po plačanih drugih malih volilih in izvršilnih stroških utegne toraj čiste zapuščine ostati okoli 25.000 gld., od katerih Matica dobí petinko, to je 5000 gold.

„Slovenskega Štajarja“ je tiskanih 9 pôl in sicer prvi trije oddelki. Imelo bi se bilo letos tiskati še 5 oddelkov, toda 4. in 8. še nista dovršena, 5. pa se je primerila nesreča, da je zgorel v požaru pisateljevega doma. Zato te knjige letos izide le 1. snopič. — „Olikani Slovenec“ je do malega že stavljen ter bode menda obsegal 6½ pôle. — „Letopisa“, ki se pridene „Narodnemu koledarju“, je že tiskanega blizo 10 pôl podučne in zabavne tvarine. Koledarsko blago in poročevalni del z imenikom družbenikov se prične še ta teden staviti, a javalne dovrši konec tega meseca. — „Vodnikovih pesem“, ktere je odsek za izdavanje knjig, kakor je bilo sl. odboru že v X. seji naznanjeno, izročil g. Levstiku, da jih vredí,

žalibog letos ne moremo izdati, ker nam vrednik še ni izročil rokopisa, da si tudi je bil 3. marca t. l. za trdno obljubil, dovršiti in izročiti svoje delo do 15. aprila. — Ker se bodo zemljovidi morali posebej pošiljati družbenikom, zato ne bode treba čakati razpošiljanja družih knjig, ampak razpošljejo naj se, s čem se dovrše. Vodnikove pesmi pa naj se ne razpošljejo, če tudi se dovrše še 1868. leta, in to zarad preobilih stroškov, ki jih razpošiljatev stane Matico in družbenike.“ (Odbor potrди te predloge.) (Kon. prih.)

Dopisi.

Iz Londona 3. julija. (Odgovor gospodu A. P. iz Motnika na dopis 20. junija 1867 v 26. listu „Novic“ o zadevi Miha Glavatičeve poroke in zapuščine v Londonu.) Ker mi je omenjeni dopis se javno po „Novicah“ sporočil, menim, da mi je po takem dolžnost, gospodu dopisniku, Glavatičevi rodbini in čitalcem „Novičinim“, ktere ta zadeva zanima, tudi javno naznaniti, kar sem na ono prošnjo storil in kako in s kakošnim vspehom sem se za izročeno mi stvar potrudil, tako, da sebe o izročeni in dolžni mi skrbi opravičim.

Kmalu potem, ko se je ta zadeva v „Novicah“ objavila, pisal sem gospodu vredniku, naj bi mi se kaj bolj natančnega naznanilo, in če mogoče, stara pisma poslala. Dobil sem na to protokolni zapisnik M. Glavatičevih obravnav od leta 1817 pri sodnji v Mekinah pri Motniku, in poleg tega natančno sestavljeni rodopis. Pisala sta mi o tej zadevi posebno prijazno gospod dr. Bleiweis in Novičin vrednik gosp. Murnik, naj bi se za to stvar za dobro in korist Glavatičevi rodbini, kakor domovini potrudil. Na takošno priporočilo storil sem vse, kar mi je le bilo mogoče najti in pozvedeti v Londonu Glavatičevo ime in oporoko (testament) gledé njegove zapuščine; pri tem mi pa vendar poslano v nikakoršno pomoč ni bilo, ker o tej zadevi ni ne enega pisma iz Londona, ali kaj takošnega o obravnavah na Kranjskem omenjenega, da bi se kakošna pot za daljno preiskavo po tem nastopiti mogla. Govoril sem o tej zadevi z uradniki in drugimi, ki bi mi bili kaj svetovati mogli; njihov edini nasvet je bil, kakor se stvar sama po sebi razume, da pozvem v uradnji za poroke odločeno Glavatičevo ime. Zato sem dal preiskovati po družih, pa sem tudi za boljše prepričanje sam pregledal izvirne zapisnike imen in oporok od leta 1770. do 1820., ki so se na Angležkem storile in se v Londonu v Court of Chancery, Doctor's Commons shranjujejo. Reči moram, da pregledati te ogromne pergamentne knjige z gotično pisanimi imeni ni bil majhen trud — in vendar vse je bilo zastoj: imena Glavatičevega ni bilo najti. Letos dal sem zopet preiskati izvirne zapisnike od 1800. do 1820. leta in si poslati imenik onih oseb, katerih poroka in zapuščina se v Court of Chancery shranjuje, al sopet Glavatiča nikjer ni bilo najti. — Odgovoril bi že bil o tej zadevi poprej, pa nadjal sem se vedno še Glavatičevi rodbini kaj veselejšega naznaniti; listine, ki so se mi poslale, shranjujem in sem še zmirom pripraven, ako bi mi kdo kakošno pot, po kateri bi se do zaželenega cilja doči moglo, svetovati vedel, da jo na novo nastopim; sicer pa, ako želite, Vam poslano brž vrnem. Ob enem s tem odpisom pošljem gospodu vredniku „Novic“ izmed družih en indeks imen, katerih oporoka in zapuščina se še v Londonu nahaja in se bližjim sorodnikom javlja, se za-njo oglasit, med kterimi pa, žalibog, ni Glavatičevega imena, kakor se lahko vsakdo, kogar se ta zadeva dotika, po poslanem imeniku očividno prepriča. Ako bi se želelo, pripraven

sem tudi poslati dopise in odpise, ktere sem v Londonu o tej stvari imel.*)

Iz Trsta 12. julija. — Predvčeranjim popoldne in na večer smo doživeli prvi del tistih žalostnih homatij, katerih bode čedalje več. Plamen se je vnel v mestnem zboru. 19 liberalnih odbornikov je imelo pripravljena dva nujna predloga: eden je zadeval šolske reči,**) drugi pa upor zoper papežev nagovor od 22. dne u. m. Na galeriji mestne dvorane se je zbralo toliko poslušalcev, da se je vse trlo — kakošnih ljudi? Sodite sami! Zbor se je imel začeti, pa le ni bilo toliko odbornikov skupaj, da bi bil zbor mogel kaj skleniti. To je razkačilo nektere rogovileže na galeriji tako, da so začeli divjati, razsajaje so zapustili dvorano; na ulicah pa jih že čaka drhal, in hajd je šla vsa skupščina pred hišo ces. deželnega glavarja. Ondi so kričali „Abasso Bach!“ (doli z Bachom!). Le težko je policija jih spravila saksebi. Drhal korači potem pred hišo škofovo in ondi zaganja na novo hrup „Abasso il papa“ (doli s papežem!); od todi gré pred hišo papeževega poročnika in ponavlja isti krik, pred hišo laškega poročnika pa se na vse grlo dere „Evviva Italia“ (živila Italija!). Al to še ni bilo dosti — laški liberalci se vsujejo proti samostanu (kloštru) kapucinskemu in ondi uganjajo tako silo, da menihi v svoji cerkvi začno plat zvoná biti. Koliko korajže pa so imeli ti rogovileži, bilo je pri vsej tej grozni dogodbi videti v tem, da so jo prvokrat popihali kakor zajci z onega mesta, ko se jim je v brambo menihov zoperstavila truma starih babic in kamne na-nje metala; v drugič pa jih je v beg zapodil trikratni strel iz nenabasanih pušek, s kterim jih je nekdo iz straže mestne okolice pozdravil. Mestni policiji je še le potem obveljalo pomiriti drhal, ko je žugala, da bode z orožjem storila mir. — Kaj bomo še doživeli, sam Bog vedi! „Triesterici“ sami nič kaj ne dopadajo taki prizori. „Veter — pravi — ki se je vedoma in nevedoma na levo in na desno sejal, rodi že obilo žetev v viharji, ki smo ga sinoči doživeli.“ Mi imamo le to dobro vest, da gotovo ne enega Slovenca ni bilo med predvčerajšnjimi razsajalci. — Beracev in delavcev brez dela je pa tudi toliko v Trstu, da je groza: po ulicah leže kakor v mestih doljne Italije.

Iz Hrušice na Istriskem 5. julija. Fr. V-l. — Dopis gosp. J. R. v 13. listu l. „Tovarša“ o žalostni smrti utopljenca, — nesrečnega učitelja g. Jurja Bajta v Ribnici je mene zelo osupnil, kajti ranjki je bil 1862. leta moj rešitelj pred smrtjo enako, ktero je žalibog zdaj sam storil. Naj v miru počiva vrli mož — nepozabljivi mi prijatelj! — Ker tako pogostoma slišim pri-

*) Vredništvo se Vam v imenu dr. J. Bleiweisovem in svojem srčno zahvaluje ne le za veliko skrb, ki ste jo imeli za korist omenjene rodbine, in če bi se bila zaželená stvar našla, na blagor vsi kranjski deželi, temuč tudi za veliki trud, ki ste ga gotovo še sè znatnimi stroški žrtovali zasledovanju te stvari in s tem sijajno nam razodeli blago srce iskrenega rodoljuba. Kadar ta dopis pride v roke dotični rodbini, zahvalila se bode ona sama spodobno. Ako Vi niste mogli nobenega sledú najti, ni več upati kakega vspeha.

Vred.

**) Šolska stvar, ki je razdražila tukajšnje liberalce, je ta: Naš škofjski konsistorij je po razpisu oklical letošnje učiteljske zbere. Temu se je zoperstavila večina mestnega zbora, češ, da po novih medverskih postavah od 25. maja nima več škofija oblasti za sklic učiteljskih zborov. Na to je c. k. deželno glavarstvo odgovorilo mestnemu odboru in mu reklo, da konsistorij, ker vsa ta postava (§. 10. do §. 12.) ni še dan danes veljavna, je popolnoma pravico imel razpisati učiteljske zbere. — To je jedro tega razpora. Radovedni smo, kaj bo ministerstvo zdaj storilo: ali bo branilo deželnega glavarja Bacha, ki je zagovarjal njegove predpise majske postave, ali — da ga bode žrtovalo demonstracijam „liberalizma“ tržaškega?

Pis.

Ravnokar slišimo, da je baron Bach ob službo, da pa je to v ministerstvu bilo že pred sklenjeno.

Vred.

tudi Ogrji pridejo, in da se bode potem predrugačila ustava po zgodovinskih pravicah posamesnih dežel. Ako pa vsi narodi žrtujejo državni edinosti toliko, kar je treba, volja je bila to tudi Čehe. Al cesarju ni obveljalo dovršiti februarske ustave, in po takem se Čehi niso več mislili vezane na to ustavo. Čehi pa niso kakor Magjari zahtevali svoje posebne ustave; ker ni bilo februarske ustave več, hoteli so priti v izredni državni zbor, da bi si bili ondi vsi narodi avstrijski naredili vsem narodom pravično ustavo. Al Nemci so se svojim uporom pokopali izredni državni zbor, — osnovala se je tako imenovana „poravnava“ z Magjari, ktera je razcepila cesarstvo na dvoje. Zoper ta dvalizem protestujejo Čehi, in to ne iz samolastne sebičnosti, temuč na blagor cesarstvu in cesarski hiši. In iz tega se je vnelo česko vprašanje.

Skušalo se je, to vprašanje rešiti dobrovoljno. Ta skušnja je spodletela; vendar ne mislimo, da je spodletela za vselej. Mi upamo, česar želimo. Komur pa je res mar za obstanek Avstrije, ta mora želeti spravo s Čehi in spravo s Slovani vsemi, in mora pomagati, da se doseže ta sprava. Bog ne daj, da bi se kadaj reklo: prepozno je!“

Kaj bi preprost kmet svetoval, ako bi sedel v državnem zboru.

Državni zbor je pred svojim razhodom ugibal denarne zadeve našega cesarstva, uganil ni konečno družega kot to, da nam je povikšal davke. Gospod minister je rekel, da ga sicer težko stane predlaganje povišanih davkov, al da si ne more drugač pomagati, in večina državnih poslancev mu je pritrčila, mislé, da „sila kola lomi.“ Našim državnim poslancem gré, kakor so „Novice“ povedale, čast in hvala, da so po dr. Toman-u krepko govorili zlasti zoper povišanje zemljiščinega davka in da tudi niso glasovali za povišanje naših bremen, — al njihovi glasi žalibog! bili so glasovi vpijočega v puščavi. Naši poslanci so res pravo trdili, da še sedanje zemljiščine davke silno težko nosi naša dežela; to vé vés svet, in pri poslednji meri je neki zemljemerec po pravici rekel, da kranjske dežele za same davke ne vzame.

Da davki morajo biti v vsaki državi, to je gotovo, saj država je to, kar veliko gospodarstvo, to pa ima stroške, in stroški se morajo pobogati z dohodki. Al glavno pravilo dobrega gospodarstva je to, da šparavno ali varčno ravná. Kolikor mogoče malo izdajati, to je podlaga dobremu gospodarstvu; to je prvo! Če nimaš, ne potrosi več, kar imaš. Varčnost, varčnost je tedaj prvo pravilo.

Kaj se v naši državi ne bi dalo veliko veliko milijonov prihraniti? — Gotovo! Brali smo v stroških ministerstva za vojaštvo silne stroške za armado. Jaz ne govorim tukaj, da bi se prostemu vojaku plača znižala, saj je pičla, — al pri plačah in pokojninah velicah oficirjev bi se dalo prihraniti sila veliko. — Druga vrsta, kjer bi se varčnost lahko vpeljala, je pri uradnih. Uradnikov je veliko veliko preveč. Še se spominjamo francoskih časov, ko je na priliko v velikem okraji en sam davkar vsa davkova opravila opravljal. Pri vojaki in uradnikih bi se tedaj morala varčnost pričeti. To je glavna stvar. Pa še pri drugih rečéh. Brali smo, na priliko, da ministerstvo za skrivne potrebe ima veliko stroškov in da podpira časnikov veliko. Čmu to? Časnikov je kot listja in trave, in gotovo jih ima vlada na svoji strani brez plače obilo, ako so narodi ž njo zadovoljni. Zato jej mora prva skrb biti, da varčno gospodari in državljanom ne naklada prevelicah butar, —

državljanom naj dovoli svobodno gibanje, narodu vsacemu pa njegove pravice. In mir in zadovoljnost bodeda kraljevala — in taki vladi so narodi najbolji vojaki — brez obilih uradnikov.

To so misli preprostega kmeta, pa brez zamere!
M. I—r.

Znanstvene stvari.

Sporočilo

o XI. odborovi seji slovenske Matice

v Ljubljani 9. julija.

(Konec.)

Pregledovalec društvenih računov gosp. prof. Šolar poroča, da je vse račune našel v najlepšem redu, tako, da se istina, ki jo hrani g. blagajnik, na tanko vjema s knjigo, v katero se zapisujejo prejemki in stroški.

Iz sporočila blagajnikovega o računu, ki se ves natisne tudi v vabilu k 4. občnemu zboru, danes samo to posnamemo, da je Matica od 1. julija 1867. leta do 1868. leta imela vseh dohodkov 8.519 gold. 43½ kr. stroškov pa . . . . . 1.495 „ 70 „
V ostanku . . . . . 7.023 „ 70 „
je pa le . . . . . 3.358 „ 90 „
ki se smejo potrošiti, ostalih . . . 3.664 „ 80 „
je pa istina, ki se po pravilih mora naložiti.

Iz 3.358 gold. 90 kr. se najprej plačajo knjige, ki jih Matica letos dá na svetlo.

Proračun za 1868/9. l. kaže, da se bode prihodnje leto s tem, kar je iz prejšnjih računov ostalo za izdavanje knjig, to je . . . . . 3.795 gold. 7 kr. in s prihodki, ki se jih nadjamo

prihodnje leto . . . . . 2.292 *) „ 77 „
smelo porabiti . . . . . 6.087 gold. 84 kr.

Zrebovanje je določilo, da iz odbora stopijo naslednji gg. odborniki: a) ljubljanski: 1. Anton Kos, 2. Fr. Levstik, 3. dr. J. Zlat. Pogačar in 4. dr. L. Vončina; vnanji: 1. Ant. Črne, 2. M. Majar, 3. dr. R. Razlag, 4. Drag. Šavprl, **) 5. dr. A. Vojska in 6. dr. Jos. Vošnjak.

Četrtemu občnemu zboru se odkaže sreda 5. avgusta ob 9. uri dopoldne. — Reši se prošnja g. Drag. Žagarja s tem, da mu odbor privoli 20 iztisov „Zgodovine slovenskega naroda“ za razdelitev v okolici ljubljanski. Po nasvetu g. dr. E. H. Coste se slavni zgodovinar in pospeševatelj česke literature g. France Palacki izvoli za častnega uda slov. Matice, kar se mu po dr. Bleiweisovem nasvetu je brž po seji naznanilo z brzopisom.

Slovansko slovstvo.

Srbsko i hrvaško.

* Prirodopis živinstva, bilinstva i rudstva. Za zreliju mladež sastavio Jos. Torbar. Sa 351 bojadisanom slikom. U vel. 8-ni 124. str. sloga a 34 vrlo liepo bojadisane ploče slika iz sva tri carstva, i 29 crnih, na kojih je naslikano lišće; izašlo je to djelo u put nakladom g. Hartmana. Pregledavši to djelo, moramo ga natoplije preporučiti kao vrlo koristnu pomoćnu knjigu za poznavanje prirode; stoji samo 2 for. 40 novč.

* Književne zabave hrvatsko-srbske, u kojoj su sastavci g. Velimira Gaja, izašo je svezek II.

*) Tako naj se popravi dotična številka, ki se je vrinila v proračunu, kterege naznanja vabilo k 4. obč. zboru.

**) Gosp. Šavprl je sicer v odbor stopil še le 1867. leta, toda na mesto g. Štef. Kocijančiča (voljenega pri 1. obč. zboru), ki se je 1867. leta odpovedal odborništvu.